

Մ Ե Ռ Ե Լ Ն Ե Ր Ո Ւ Ս

Ես ալ յոգնած, գիշերէն, դէմն իմ փորուող, լեռնացող...
 Քաղել սակայն, աննահանջ եօխ բանակը հսկայ
 Հողէն յառնող յուշերուն, վրաս արիւնն իրենց ցող:
 — Ես մեռելոց՝ զոր թաղել չիւիւէ ոչ մէկ քահանայ:

Խօլ կիրքերով սրփուն, վրաս երկինք մ'անասանման,
 Ու պարն առջիս զարգացող մեր հիմնաւորց բոցերուն,
 Ռոնք բուռ բուռ ու թեւ թեւ սրէ ի սիրս ամբարձան,
 Ու թափեցին նորակերտ խորհուրդն իրենց սարսրոուն:

Դուք մեռելներն իմ աղուր:

Երէկ ներկան էիք դուք, իմ մեռելներս աղուր,
 Այսօր արդէն ապագան՝ որուն համար դուք մեռաք...
 Ռոնք համար մենք նորէն կրնանք մեռնիլ ամէն օր,
 Ըսպասումին մէջ անհուն գալիք պայծառ օրերուն:

Սրբերը ձեր արեան սերմ, թող ալ ճամբուն իմ բացուիմ,
 Ու երազներն իմ ամէն այցուիմ բեկբեկ շողերէն,
 Ինձ օգնութիւն — ով հայրեր, կ'ուզեմ ձեր ձայնը կըրկիմ,
 Զի ես անցորդն եմ մասաղ, ուխտերն արօխ՝ ձեր ամէն:

Դուք մեռելներն իմ աղուր:

Երուսաղէմ՝

Պ. ՅՈՒՆԱՊ

